

JEN PRSTEM PO MAPĚŠ ...

Ášter½, 30 bÁ™ezen 2021

Cestovat mÁ-Á¾eme leda tak prstem po mapĚ. UÁ¾ loÁ^skÁ© Velikonoce za moc nestÁjly, ale to jsem alespoÁ^ byla u holky v Rokycansku a za barÁkem jsem mÁ›la les. Kdyby nezaÁala uÁ¾ tehdy hysterie s pandemiÁ-, tak bych se doÁjla podÁvat na rychlenÁ© cibuloviny na PraÁ¾skÁ½ hrad. VÁ½stava â€žPÁ™edjaÁ™Á- na PraÁ¾skÁ©m hradĚ›â€œ bÁ½vala vÁ¾dy zaÁ•Á EmpÁ-rovÁ©m sklenÁ-ku v KrÁjlovskÁ© zahradĚ›. Ale v bÁ™eznu uÁ¾ byl hrad uzavÁ™en, stejnĚ› tak jako letos.

ZÁjplava

kvÁ›tÁ- ve sklenÁ-ku urÁ•itĚ› je, protoÁ¾e pÁ™Á-mo tam je pĚ›stujÁ- pro hradnÁ- potÁ™ebu, a kvÁ›tiny a bÁ½vajÁ- vÁ¾dy doplnÁ›ny pÁ™edmĚ›ty z umÁ›leckÁ© sbÁ-rky PraÁ¾skÁ©ho hradu. JenomÁ¾e uÁ¾ rok nÁjs do sklenÁ-ku nepustÁ-.

Pak bych se urÁ•itĚ› tradiÁ•nĚ› rozjela vlakem do ÁštĚ- nad Labem a v nedalekÁ©m ZubnickÁ©m skanzenu se podÁ-vala, jak se slavÁ- svÁjtky jara tam.

ProbĚ›hla bych se okolnÁ- pÁ™Á-rodou, kde v tĚ© dobĚ› bÁ½vÁj zÁjplava bledulÁ- a dalÁjÁ-ch jarnÁ-ch nedoÁkavcÁ-, devÁ›tsilÁ-. A po Zubnici by urÁ•itĚ› nÁjsledoval vÁ½let na MednÁ-k, jarnÁ- pÁ™Á-rodou podle SÁzavy, za rÁ-Á¾ovÁ½m kandÁ-kem a podlÁ©Ájkami.

Ani pÁ™es lÁ©to jsem nikam moc paty nevytÁjila.

V BerounĚ› se nekonal ka¾doroÁ•nÁ- keramickÁ½ trh, tak jsem alespoÁ^ vylezla do kopce, podÁ-vat se na veÁernÁ-ÁkovskÁ© medvĚ›dy, Kubu a MatĚ›je, a pak jeÁitĚ› o kousek vÁ½Áj, na nejstarÁjÁ- a nejsrandovnĚ›jÁjÁ- rozhlednu s nÁjzvem DĚ›d.

CihlovÁj rozhledna byla postavena v roce 1893 jako prvnÁ- rozhledna Klubu ÁeskÁ½ch turistÁ-.

MÁj vÁ½Ájku pouhÁ½ch 11 metrÁ- a dlouhÁj lÁ©ta z nÁ- nebylo nic a nikam vidĚ›t. Nakonec nÁ›koho napadlo smĚ›rem na KÁ™ivoklÁjtsko vykĚ›cet pÁ›r stromÁ- a tak DĚ›d se mÁ-Á¾e pyÁ›nit tĚ-m, Á¾e se z nÁ›ho zase dĚ› rozhlĚ›Á¾et do kraje.

Pak uÁ¾ nÁjsledovaly jenom ÁjedivÁ© dny, jeden jako druhÁ½ a jÁj ztratila z pÁ™ehledu, jestli je stÁ™eda, nebo nedĚ›le. A do toho abych se bÁjla pustit rÁjadio, TV, Ái internet, protoÁ¾e tam vÁjude nÁjs dennĚ› masÁ-rujÁ-covidem. Z obavy ze ztrÁjty Á¾ivota jsme nakonec na normÁjlnÁ- Á¾ivot rezignovali a pouze pÁ™eÁ¾Á-vÁjme. Uplynulo lÁ©to a poÁ™Ájd zahadrován- jsme vstoupili do podzimu. PodobnĚ› jako oslava jara, dopadly DoÁ¾Á-nky i VinobranÁ-, na DuÁjÁky se lidÁ© se bÁjli jĚ›t i na hÁ™bitov zapÁjlit svÁ-Áku.

PÁ™ed vÁjnoÁ•nÁ-mi svÁjtky nebylo Á¾ÁjdnÁ© Á•ertovskÁ© rojenÁ-, ani poÁ•Á-tÁjnÁ- MikulÁjÁjÁ-, z VÁjnoÁ•nÁ-ch trhÁ- zÁ stala pouhÁj torza. Ani Bonsai klub nemohl mĚ›t svoji ka¾doroÁ•nÁ- instalaci betlÁ©mÁ- ve sklepenÁ- BetlÁ©mskÁ© kaple. Obvykle se zaÁ•Ájtkem ledna konajÁ- po ÁEesku tÁ™Á-krÁjlovÁ© prÁ›vody, letos nic. PenÁ›Á¾nÁ- sbÁ-rky se pÁ™esunuly do on-line prostoru. MatĚ›jskáj pouÁ›, Masopust a vloni ÁEarodĚ›jnice, takovÁ© oslavy jako by snad ani nikdy neexistovaly.

Ještě stá- , že ta pátá-rodá na náje lidské omezen-
zvysoka kaile a ilape si podle svého. Kousek radosti nám pátéce jenom pátéinesla
pákně sněhově nadlka, a i my v náštiněch jsme mohli vyřhnout báky.

Uplynul rok, máme tu další- Velikonoce a poátěd se
prakticky nikam nesm- a másto roušek uš nosme respiratory. A já jsem díky
lockdownu uvězla ve moulově a dceru jsem neviděla od Vánoce.

První- jarní- den nestál za nic. I když pozdě, nakonec
jsme se došli. Pomalu se nám z Austrálie vrac- ještě poněkud zubatě sluněko.
A já tu oima vytahuji ze země kdekou kytičku. Šplně první- byly sedmikrásky,
talovény, pak hned sněženky, nahokvětá jasmín, chlupatá šesťlátková křivátec, vonná
kalina a dneska jsem uš viděla kvěst modré ladičky.

Kvůli neděle je posledním dnem pátu, to si máme
natrhat košičky a obláci nově jaty, Po neděli nás sleduje Modré pondělí- a edivě
šterá, šas klidu. Další- je karedě stáda, kdy se nemáme jkredit, a na Zeleně
štvrtek se má jst věchno, co je zeleně. Tak se nemě nic pájovat a s nikým
se nemáme hádat.

Š up na kopěivy a upěct hlavičku. Nemoci, hádky se nám
tak vyhnou a peněze se budou jenom hrnout.

Následně
odletě- zvony do šma, a abychom byli zdrěvi, jsou na šadě jiděje, pákně
pomazaně medem. Velké pátek je podle pověří spojen s kouzly. To se otvřaj-
poklady ve skalěch a voda v horských pramenech se měně na věno. Následuje Bě-
sobota, šas pro pletě- pomlězky, barveně- vajě-šek, pešně- berěška a mazancě.

V neděli pak
Boš- hod.

Celě
doměčnost uš má bšť šistě jako klěcka, věchno upešně, nazdobě a pátichystaně
na Velikonošně- pondělí-.

Velikonoce skoně- starěm, snad ještě
pohanskěm zvykem, pomlězkou. Ta musě- bšť spletena z mladěch vrbověch proutkě,
jedně takově pomlězka svěm dotykem na šenskm šě dšvěšněm pozadě- zajistě-, aby
byla do pátě-šě- ho jara svěš- a zdravě.

Odpoledne to pak dšmy mohou pájněm oplatit,
protože i oni potěbujě- bšť pášně.

S návratem sluněka se vracě- i optimismus, šě
bude lěp.

Hezkou oslavu jara,

procházky po
probouzející se přírodě

pro zachování
fyzického a hlavně duševního zdraví,

vám všem přeje

Deeres